

บทที่ 3

รูปแบบการใช้ที่ดินทางการเกษตรในช่วงก่อน และหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ช่วงก่อนปี พ.ศ. 2504 และปี พ.ศ. 2504–2534)

3.1 รูปแบบการใช้ที่ดินช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยพิจารณาปัจจัย ทางกายภาพ

3.1.1 รูปแบบการใช้ที่ดินช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3.1.1.1 การพิจารณาการใช้ที่ดินของเกษตรกรในช่วงก่อนการมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือก่อนปี พ.ศ. 2504 โดยพิจารณาทางด้านการเพาะปลูก และเลี้ยงสัตว์ ซึ่งพบว่าเกษตรกรในหมู่บ้านต้นนาทรายทั้งหมดหรือร้อยละ 100 มีรูปแบบการใช้ที่ดินเป็นแบบการเกษตรหรือการเพาะปลูกอย่างเดียว ไม่มีการเกษตรเลี้ยงสัตว์ หรือการเกษตรผสมพืชและสัตว์ ในพื้นที่ตัวอย่างศึกษา

3.1.1.2 การพิจารณาพืชที่ปลูกในพื้นที่ ในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตาราง 3.1 ระบบการเกษตรในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ระบบการเกษตร (พืชที่ปลูก)	ความถี่	ร้อยละ
ข้าว-ถั่วเหลือง-ยาสูบ	9	25.0
ข้าว	7	19.3
ข้าว-ถั่วเหลือง	6	16.6
ถั่วเหลือง	4	11.1
ยาสูบ	1	2.2
ข้าว-กระทล้า	1	2.2
ถั่วเหลือง-ยาสูบ	1	2.2
ข้าว-หอมหัวใหญ่	1	2.2
ข้าว-กระทล้า-ยาสูบ	1	2.2
ข้าว-กระทล้า-ลำไย	1	2.2
ข้าว-ถั่วเหลือง-งา	1	2.2
ข้าว-ถั่วเหลือง-กระทล้า	1	2.2
ถั่วเหลือง-กระทล้า-ยาสูบ	1	2.2
ข้าว-ยาสูบ-กระทล้า-ถั่วเหลือง	1	2.2
รวม	36	100.0

จากตารางพืชที่มีการปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในพื้นที่
การเกษตรของบ้านเด่นนากราช สามารถแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มด้วยกันคือ

- (1) กลุ่มที่หนึ่งเป็นกลุ่มที่มีการปลูกพืช 1 ชนิด ได้แก่ ข้าว มีร้อยละ 19.3
ถั่วเหลืองมีร้อยละ 11.1 และยาสูบมีร้อยละ 2.2

(2) กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มที่มีการปลูกพืช 2 ชนิด ได้แก่ ข้าว-ถั่วเหลือง มีร้อยละ 16.8 ข้าว-กระหล่ำ มีร้อยละ 2.2 ถั่วเหลือง-ยาสูบ มีร้อยละ 2.2 และ ข้าว-หอมหัวใหญ่ มีร้อยละ 2.2

(3) กลุ่มที่สามเป็นกลุ่มที่มีการปลูกพืช 3 ชนิด ได้แก่ ข้าว-ถั่วเหลือง-ยาสูบ มีร้อยละ 25.0 ข้าว-กระหล่ำ-ยาสูบ มีร้อยละ 2.2 ข้าว-กระหล่ำ-ลำไย มีร้อยละ 2.2 ข้าว-ถั่วเหลือง-งา มีร้อยละ 2.2 ข้าว-ถั่วเหลือง-กระหล่ำ มีร้อยละ 2.2 และถั่วเหลือง-กระหล่ำ-ยาสูบ มีร้อยละ 2.2

(4) กลุ่มที่สี่เป็นกลุ่มที่มีการปลูกพืช 4 ชนิด ได้แก่ ข้าว-ยาสูบ-กระหล่ำ-ถั่วเหลือง มีร้อยละ 2.2

3.1.2 รูปแบบการใช้ที่ดินในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (พ.ศ. 2504-2534)

3.1.2.1 การพิจารณาการใช้ที่ดินของเกษตรกรในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยพิจารณาการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ พบว่าเกษตรกรในหมู่บ้านเด่นนารายทั้งหมดมีรูปแบบการใช้ที่ดินเป็นการเกษตรพืชเท่านั้น

3.1.2.2 การพิจารณาพืชที่ปลูกในพื้นที่บ้านเด่นนาราย ในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยพิจารณาดังต่อไปนี้

(1) กลุ่มที่ปลูกข้าว-ถั่วเหลือง-ยาสูบในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติภายหลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3 มีการเปลี่ยนแปลง และในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6 เกิดการเปลี่ยนแปลงดังนี้

ตาราง 3.2 พืชที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯ และภายหลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3
และในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6 (กลุ่มที่ปลูกข้าว-ถั่วเหลือง-ยาสูบ)

ก่อนมีแผนพัฒนาฯ แผนหลัก	จำนวน (ร้อยละ)	หลังมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 1-3	จำนวน (ร้อยละ)	ในช่วงมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 4-6	จำนวน (ร้อยละ)	รวมทั้งหมด	
						จำนวน	ร้อยละ
ข้าว-ถั่วเหลือง- ยาสูบ	9 (100.0)	ข้าว-ถั่วเหลือง- ยาสูบ	7 (77.8)	ข้าว-ถั่วเหลือง- ยาสูบ	2 (22.2)	18	66.6
		หอมหัวใหญ่	1 (11.1)	หอมหัวใหญ่	1 (11.1)	2	7.5
		ลำไย	1 (11.1)	ลำไย	1 (11.1)	2	7.4
				ข้าว-ถั่วเหลือง-	1 (11.1)	1	3.7
				ยาสูบ-หอมหัวใหญ่	1 (11.2)	1	3.7
				ข้าว-ถั่วเหลือง- ยาสูบ-พริก- หอมหัวใหญ่	3 (33.3)	3	11.1
รวม	9 (100.0)		9 (100.0)		9 (100.0)	27	100.0

จากตาราง ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-3 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯ คือ ข้าว-ถั่วเหลือง-ยาสูบ เปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น ๆ โดยที่แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มด้วยกัน คือ

(1.1) กลุ่มที่หนึ่งเป็นกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลง ไปในลักษณะของการเปลี่ยนชนิดของพืชคือ ทอมทัวใหญ่และลำไย มีร้อยละ 11.1

(1.2) กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง หรือยังคงปลูกพืชชนิดเดิม คือ ข้าว-ถั่วเหลือง-ยาสูบ มีร้อยละ 77.8

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินทางการเกษตรของกลุ่มที่ปลูกข้าว-ถั่วเหลือง-ยาสูบ โดยจะพบว่าส่วนใหญ่ยังคงปลูกพืชเดิมอยู่ แต่ก็มีบางส่วนได้มีการเปลี่ยนชนิดของพืช ซึ่งการเปลี่ยนชนิดของพืชที่ปลูกเนื่องจากเกษตรกรเห็นว่าการปลูกพืชหลายชนิด ไม่มีความเหมาะสม หรือใช้ทุนมาก ซึ่งการปลูกพืชที่ปลูกเพียงชนิดเดียวใช้ทุนน้อย และสะดวกต่อการดูแลรักษา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินคือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางกายภาพ

ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3 คือ ข้าว-ถั่วเหลือง-ยาสูบ ทอมทัวใหญ่ และลำไย ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น โดยจะพบว่ากลุ่มที่ปลูกข้าว-ถั่วเหลือง-ยาสูบ เป็นกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลง แต่เป็นการเปลี่ยนแปลง ไปในลักษณะของการเพิ่มชนิดของพืชที่ปลูกคือ ข้าว-ถั่วเหลือง-ยาสูบ-พริก-ทอมทัวใหญ่ มีร้อยละ 44.4 และข้าว-ถั่วเหลือง-ยาสูบ-ทอมทัวใหญ่ มีร้อยละ 11.1

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงในกรณีนี้ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มชนิดของพืชที่ปลูก ซึ่งการปลูกพืช 3 ชนิด คือ ข้าว-ถั่วเหลือง-ยาสูบ อาจทำรายได้ให้กับครอบครัวได้ไม่มาก จึงทำให้เกษตรกรหาทางเพิ่มรายได้โดยการเพิ่มชนิดของพืชที่ปลูกคือ พริกและทอมทัวใหญ่

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน คือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

(2) กลุ่มที่ปลูกข้าวเพียงอย่างเดียว ในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ภายหลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3 มีการเปลี่ยนแปลงและในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6 เกิดการ
เปลี่ยนแปลงดังนี้

ตาราง 3.3 พืชที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯ และภายหลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3 และ
ในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6 (กลุ่มที่ปลูกข้าว)

ก่อนมีแผน พัฒนาฯ	จำนวน (ร้อยละ)	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3	จำนวน (ร้อยละ)	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6	จำนวน (ร้อยละ)	รวมทั้งหมด	
						จำนวน	ร้อยละ
ข้าว	7 (100.0)	ข้าว	3 (42.8)	ข้าว	1 (14.3)	11	52.3
		ลำไย	1 (14.3)	ลำไย	2 (28.6)	3	19.4
		ข้าว-ถั่วเหลือง	1 (14.3)	ข้าว-ถั่วเหลือง	1 (14.3)	2	14.2
		ข้าว-หอมหัวใหญ่	2 (28.6)	ข้าว-หอมหัวใหญ่	2 (28.6)	4	9.4
				ลำไย-ยาสูบ- หอมหัวใหญ่	1 (14.2)	1	4.7
รวม	7 (100.0)		7 (100.0)		7 (100.0)	21	100.0

จากตาราง ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-3 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงมีแผนพัฒนาฯ คือ ข้าว เปลี่ยนไปปลูกพืช ชนิดอื่น ๆ โดยที่แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มด้วยกัน คือ

(2.1) กลุ่มที่หนึ่งเป็นกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลง ไปในลักษณะของการเพิ่มชนิดของพืชคือ ข้าว-ถั่วเหลือง มีร้อยละ 14.3 และข้าว-หอมหัวใหญ่ มีร้อยละ 28.6

(2.2) กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลง ไปในลักษณะของการเปลี่ยนชนิดของพืช จากเดิมที่มีการปลูกข้าว ได้มีการปลูกพืชชนิดใหม่ทดแทนคือ ลำไย มีร้อยละ 14.3

(2.3) กลุ่มที่สามเป็นกลุ่มที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือยังคงปลูกพืชชนิดเดิม คือ ข้าว มีร้อยละ 42.8

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินทางการเกษตรของกลุ่มที่ปลูกข้าว เนื่องจาก การปลูกพืชเพียงชนิดเดียวให้ผลผลิตหรือทำรายได้ให้กับเกษตรกรเป็นจำนวนน้อยและไม่พอเพียง ต่อการยังชีพ อีกสาเหตุหนึ่งก็คือการขาดแคลนน้ำหรือปริมาณน้ำมีจำนวนลดลง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตาราง 3.4 พืชที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯ และภายหลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3 และ
ในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6 (กลุ่มที่ปลูกข้าว-ถั่วเหลือง)

ก่อนมีแผนพัฒนาฯ	จำนวน (ร้อยละ)	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3	จำนวน (ร้อยละ)	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6	จำนวน (ร้อยละ)	รวมทั้งหมด	
						จำนวน	ร้อยละ
ข้าว- ถั่วเหลือง	6 (100.0)	ข้าว-ถั่วเหลือง	4 (66.7)	ข้าว-ถั่วเหลือง	2 (33.3)	12	66.7
		ยาสูบ	1 (16.7)	ยาสูบ	1 (16.7)	2	11.1
		ลำไย	1 (16.6)	ลำไย	1 (16.7)	2	11.1
				ข้าว-ถั่วเหลือง- ยาสูบ	1 (16.7)	2	14.3
				ข้าว-ถั่วเหลือง- ลำไย-หอมขาว	1 (16.6)	2	14.3
				-หอมแดง			
รวม	6 (100.0)		6 (100.0)		6 (100.0)	18	100.0

จากตารางปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงหลังมีแผนพัฒนาฯ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-3 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯ คือ ข้าว-ถั่วเหลือง เปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น ๆ โดยที่แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มด้วยกันคือ

(3.1) กลุ่มที่หนึ่งเป็นกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นไปในลักษณะของการเปลี่ยนชนิดของพืชที่ปลูก จากเดิมที่ปลูกข้าว-ถั่วเหลือง เปลี่ยนไปปลูกยาสูบ ร้อยละ 16.7

(3.2) กลุ่มที่สอง เป็นกลุ่มที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือยังคงปลูกพืชชนิดเดิมคือ ข้าว-ถั่วเหลือง มีร้อยละ 66.7

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินทางการเกษตรของกลุ่มที่ปลูกข้าว-ถั่วเหลือง โดยจะพบว่าส่วนใหญ่ยังคงปลูกพืชเดิมอยู่ แต่ก็มีบางส่วนได้มีการเปลี่ยนชนิดของพืช ซึ่งการเปลี่ยนชนิดของพืชที่ปลูกเนื่องจากเกษตรกรต้องลงทุนเพื่อการเกษตรเป็นจำนวนมาก ซึ่งผลผลิตที่ได้ไม่คุ้มกับการลงทุนจึงมีผลทำให้เกษตรกรหันไปปลูกพืชชนิดใหม่

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินคือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินคือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางด้านกายภาพ

ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 คือ ข้าว ลำไย ข้าว-ถั่วเหลือง และข้าว-หอมหัวใหญ่ ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น โดยจะพบว่ากลุ่มที่ปลูกข้าวเป็นกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะของการเปลี่ยนชนิดของพืชที่ปลูก ซึ่งกลุ่มที่ปลูกข้าวเปลี่ยนไปปลูกลำไย และลำไย-ชาสุบ-หอมหัวใหญ่ มีร้อยละ 14.3

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากการปลูกข้าวเพียงอย่างเดียวไม่มีความเหมาะสมในเรื่องของการลงทุนและผลตอบแทนที่ได้รับหรืออยู่ในภาวะที่เสี่ยงต่อการขาดทุนและปริมาณของ

ตาราง 3.5 พืชที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาและภายหลังมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 และในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 (กลุ่มที่ปลูกถั่วเหลือง)

ก่อนมีแผนพัฒนา	จำนวน (ร้อยละ)	หลังมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 1-3	จำนวน (ร้อยละ)	หลังมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 4-6	จำนวน (ร้อยละ)	รวมทั้งหมด	
						จำนวน	ร้อยละ
ถั่วเหลือง	4 (100.0)	ถั่วเหลือง	3 (75.0)	ถั่วเหลือง	1 (25.0)	8	66.7
		ลำไย	1 (25.0)	ลำไย	3 (75.0)	4	33.3
รวม	4 (100.0)		4 (100.0)		4 (100.0)	12	100.0

จากตาราง ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-3 จากพืชเดิมที่เคยปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนา คือ ถั่วเหลือง เปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น โดยที่แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มคือ

(4.1) กลุ่มที่หนึ่งเป็นกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลง ไปในลักษณะของการเปลี่ยนชนิดของพืช จากเดิมที่มีการปลูกถั่วเหลือง ได้มีการปลูกพืชชนิดใหม่ทดแทนคือ ลำไย มีร้อยละ 25.0

(4.2) กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือยังคงปลูกพืชชนิดเดิมคือ ถั่วเหลือง มีร้อยละ 75.0

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินทางการเกษตรของกลุ่มที่ปลูกถั่วเหลือง เนื่อง จากกลุ่มที่ปลูกถั่วเหลือง เป็นกลุ่มที่ใช้ทุนและแรงงานที่เพิ่มมากขึ้น แต่ราคาผลผลิตมีราคาเท่าเดิม หรือเพิ่มเพียงเล็กน้อย การปลูกถั่วเหลืองจึง ไม่คุ้มกับต้นทุน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินทางการเกษตรคือปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3 คือ ถั่วเหลืองและลำไย ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น โดยจะพบว่ากลุ่มที่ปลูกถั่วเหลืองเป็นกลุ่มที่มีการเปลี่ยน-แปลงแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะของการเปลี่ยนชนิดของพืชที่ปลูก ซึ่งกลุ่มที่ปลูกข้าวเปลี่ยนไปปลูก ลำไย มีร้อยละ 50

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงในกรณีนี้จะพบว่า เป็นการเปลี่ยนชนิดของพืชจากพืชล้มลุก เป็นพืชยืนต้นหรือไม้ผล เนื่องจากเกษตรกรหวังผลในระยะยาวหรือผลตอบแทนในอนาคต โดยพิจารณาทางด้านเศรษฐกิจในเรื่องของทุนที่ใช้ทางการเกษตร ซึ่งการปลูกถั่วเหลืองต้องมีการลงทุนทุกปี แต่การปลูกลำไยเป็นการลงทุนที่มากเพียงครั้งเดียวและการใช้ทุนจะลดน้อยลงทุกปี

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินทางการเกษตรคือปัจจัยทางเศรษฐกิจ

(5) กลุ่มที่ปลูกยาสูบเพียงอย่างเดียวในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ภายหลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3 มีการเปลี่ยนแปลงและในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6 เกิดการเปลี่ยนแปลงดังนี้

ตาราง 3.6 พืชที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯ และภายหลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3 และในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6 (กลุ่มที่ปลูกยาสูบ)

ก่อนมีแผนพัฒนาฯ	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6	จำนวน
ยาสูบ	1	ข้าว-ลำไย	1	ข้าว-ลำไย	1
รวม	1		1		1

จากตาราง ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-3 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯ คือ ยาสูบ เปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น ๆ คือ ข้าว-ลำไย

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินทางการเกษตรของกลุ่มที่ปลูกยาสูบ เนื่องจาก การปลูกพืชเพียงชนิดเดียวไม่มีความมั่นคงหรือทำรายได้ให้กับครอบครัวที่น้อย จึงมีผลทำให้เกษตรกร ปลูกพืช

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินคือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ปรากฏว่ากลุ่มที่ปลูกข้าว-ลำไย ในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-3 และในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6 ยังคงปลูกข้าว-ลำไย เหมือนเดิมหรือไม่มีการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มนี้

(6) กลุ่มที่ปลูกข้าว-กระหล่ำ ในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ภายหลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3 มีการเปลี่ยนแปลงและในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6 เกิด การเปลี่ยนแปลงดังนี้

ตาราง 3.7 พืชที่ปลูกในช่วงมีแผนพัฒนาฯ และภายหลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3 และ ในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6 (กลุ่มที่ปลูกข้าว-กระหล่ำ)

ก่อนมีแผนพัฒนาฯ	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6	จำนวน
ข้าว-กระหล่ำ	1	ข้าว	1	ข้าว	1
รวม	1		1		1

จากตาราง ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืช ในช่วงหลังมีแผนพัฒนาฯ เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-3 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯ คือ ข้าว-กระหล่ำ ได้มี การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีการลดชนิดของพืชเหลือเพียงข้าวเพียงชนิดเดียว

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากพื้นที่มีจำนวนสูงและแรงงานเริ่มหายากหรือค่า แรงงานสูงขึ้น

ปรากฏว่ากลุ่มที่ปลูกข้าวในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-3 และในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 ยังคงปลูกข้าวเหมือนเดิมหรือไม่มีการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มนี้

(7) กลุ่มที่ปลูกถั่วเหลือง-ยาสูบ ในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติภายหลังมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 มีการเปลี่ยนแปลงและในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 เกิดการเปลี่ยนแปลงดังนี้

ตาราง 3.8 พืชที่ปลูกในช่วงมีแผนพัฒนาและภายหลังมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 และในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 (กลุ่มที่ปลูกถั่วเหลือง-ยาสูบ)

ก่อนมีแผนพัฒนา	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 1-3	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 4-6	จำนวน
ถั่วเหลือง-ยาสูบ	1	ยาสูบ	1	ยาสูบ	1
รวม	1		1		1

จากตาราง ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-3 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนา คือ ถั่วเหลือง-ยาสูบ ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีการลดชนิดของพืชเหลือเพียงยาสูบเพียงอย่างเดียว

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินทางการเกษตรของกลุ่มที่ปลูกถั่วเหลือง-ยาสูบ เนื่องจากการลงทุนที่สูงในการปลูกถั่วเหลือง นอกจากนี้เป็นเรื่องของแรงงาน ราคาของผลผลิตที่ไม่แน่นอน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน คือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ปรากฏว่ากลุ่มที่ปลูกข้าวในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-3 และในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 ยังคงปลูกยาสูบเหมือนเดิมหรือไม่มีการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มนี้

(8) กลุ่มที่ปลูกข้าว-หอมหัวใหญ่ ในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ภายหลังมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 มีการเปลี่ยนแปลงและในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 เกิดการเปลี่ยนแปลงดังนี้

ตาราง 3.9 พืชที่ปลูกในช่วงมีแผนพัฒนาและภายหลังมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 และในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 (กลุ่มที่ปลูกข้าว-หอมหัวใหญ่)

ก่อนมีแผนพัฒนา	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 1-3	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 4-6	จำนวน
ข้าว-หอมหัวใหญ่	1	ข้าว-หอมหัวใหญ่	1	ข้าว-หอมหัวใหญ่	1
รวม	1		1		1

จากตาราง ปรากฏว่ากลุ่มที่ปลูกข้าว-หอมหัวใหญ่ในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-3 และในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 ยังคงปลูกข้าว-หอมหัวใหญ่เหมือนเดิมหรือไม่มีการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มนี้

(9) กลุ่มที่ปลูกข้าว-กระหล่ำ-ยาสูบ ในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ภายหลังมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 มีการเปลี่ยนแปลงและในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 เกิดการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

ตาราง 3.10 พืชที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯและภายหลังมีแผนพัฒนาฯฉบับที่ 1-3 และ
ในช่วงมีแผนพัฒนาฯฉบับที่ 4-6 (กลุ่มที่ปลูกข้าว-ยาสูบ-กระท้ำ)

ก่อนมีแผนพัฒนาฯ	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6	จำนวน
ข้าว-กระท้ำ- ยาสูบ	1	ข้าว-ยาสูบ	1	ยาสูบ	1
รวม	1		1		1

จากตาราง ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงมีแผนพัฒนาฯเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-3 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯ คือ ข้าว-กระท้ำ-ยาสูบ ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีการลดชนิดของพืชและส่วนที่เหลือไว้คือ ข้าว-ยาสูบ

ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงมีแผนพัฒนาฯเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4-6 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงมีแผนพัฒนาฯฉบับที่ 1-3 คือ ข้าว-ยาสูบได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น โดยที่การเปลี่ยนแปลงเป็นไปในลักษณะของการลดชนิดของพืชที่ปลูก จากเดิมที่ปลูกข้าว-ยาสูบเหลือเพียงการปลูกยาสูบเพียงอย่างเดียว

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงในกรณีนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ลดชนิดของพืชที่ปลูก คือการยกเลิกการปลูกข้าว ซึ่งสาเหตุของการยกเลิกการปลูกข้าวเนื่องจากพื้นที่การเกษตรแห่งนี้ขาดแคลนน้ำหรือปริมาณน้ำมีจำนวนลดน้อยลง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินคือปัจจัยทางกายภาพ

(10) กลุ่มที่ปลูกข้าว-กระท้ำ-ลำไย ในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ภายหลังมีแผนพัฒนาฯฉบับที่ 1-3 มีการเปลี่ยนแปลงและในช่วงมีแผนพัฒนาฯฉบับที่ 4-6 เกิดการเปลี่ยนแปลงดังนี้

ตาราง 3.11 พืชที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯและภายหลังมีแผนพัฒนาฯฉบับที่ 1-3
และในช่วงมีแผนพัฒนาฯฉบับที่ 4-6 (กลุ่มที่ปลูกข้าว-กระหล่ำ-ลำไย)

ก่อนมีแผนพัฒนาฯ	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6	จำนวน
ข้าว-กระหล่ำ- ลำไย	1	ข้าว-กระหล่ำ	1	ข้าว-หอมหัวใหญ่	1
รวม	1		1		1

จากตาราง ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงหลังมีแผนพัฒนาฯเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-3 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯ คือ ข้าว-กระหล่ำ-ลำไย ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีการลดชนิดของพืชและส่วนที่เหลือไว้คือ ข้าว-กระหล่ำ

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงหรือการลดชนิดพืชเนื่องจากเกษตรกรมองเห็นว่าการปลูกลำไยซึ่งเป็นไม้ยืนต้น ไม่มีความเหมาะสมในพื้นที่แห่งนี้ เนื่องจากพื้นที่มีจำนวนจำกัดและการปลูกลำไยต้องใช้เวลากว่าสิบกว่าปีจะได้ผลผลิตหรือค่าตอบแทน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินคือปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางด้านสังคม

ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4-6 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงมีแผนพัฒนาฯฉบับที่ 1-3 คือ ข้าว-กระหล่ำได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น โดยที่การเปลี่ยนแปลงเป็นไปในลักษณะของการเปลี่ยนชนิดของพืชเสริมจากเดิมที่ปลูกพืชเสริมคือกระหล่ำ ได้มีการเปลี่ยนมาปลูกหอมหัวใหญ่

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงชนิดของพืชเสริม เนื่องจากเกษตรกรเห็นว่าการปลูกกระหล่ำให้ผลผลิตหรือทำรายได้ให้กับครอบครัวเป็นจำนวนที่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับปลูกหอมหัวใหญ่ซึ่งทำรายได้ดีกว่าปลูกกระหล่ำ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินคือปัจจัยทางเศรษฐกิจ

(11) กลุ่มที่ปลูกข้าว-ถั่วเหลือง-งา ในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ภายหลังก่อนมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 มีการเปลี่ยนแปลงและในช่วงการประกาศใช้แผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 เกิดการเปลี่ยนแปลงดังนี้

ตาราง 3.12 พืชที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาและภายหลังก่อนมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 และในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 (กลุ่มที่ปลูกข้าว-ถั่วเหลือง-งา)

ก่อนมีแผนพัฒนา	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 1-3	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 4-6	จำนวน
ข้าว-ถั่วเหลือง-งา	1	ข้าว-ถั่วเหลือง	1	ยาสูบ	1
รวม	1		1		1

จากตาราง ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-3 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนา คือ ข้าว-ถั่วเหลือง-งา ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีการลดชนิดของพืชและส่วนที่เหลือไว้คือ ข้าว-ถั่วเหลือง

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงหรือการลดชนิดพืชเนื่องจากเกษตรกรมองเห็นว่าการปลูกยางซึ่งเป็นพืชเสริมไม่คุ้มกับการลงทุนหรือได้ผลตอบแทนที่น้อย จึงมีผลทำให้เกษตรกรลดชนิดของพืช

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินคือปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4-6 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 คือ ข้าว-ถั่วเหลืองได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น โดยที่การเปลี่ยนแปลงเป็นไปในลักษณะของการเปลี่ยนชนิดของพืชเสริมจากเดิมที่ปลูกจากเดิมที่ปลูกข้าว-ถั่วเหลือง ได้เปลี่ยนไปปลูกยาสูบแทน

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงในกรณีนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงชนิดของพืชเสริม เนื่องจากเกษตรกรเห็นว่าการปลูกยาสูบได้ราคาดีกว่าการปลูกข้าว-ถั่วเหลือง และเหตุผลที่สำคัญคือ ยาสูบเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีตลาดรองรับหรือมีตลาดที่แน่นอน การปลูกข้าว-ถั่วเหลือง ไม่มีความเหมาะสมในพื้นที่บางแห่งหรือปริมาณน้ำที่ได้รับไม่เพียงพอ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินคือปัจจัยทางเศรษฐกิจและกายภาพ

(12) กลุ่มที่ปลูกข้าว-ถั่วเหลือง-กระหล่ำ ในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ภายหลังมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 มีการเปลี่ยนแปลงและในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 เกิดการเปลี่ยนแปลงดังนี้

ตาราง 3.13 พืชที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาและภายหลังมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 1-3 และในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 (กลุ่มที่ปลูกข้าว-ถั่วเหลือง-กระหล่ำ)

ก่อนมีแผนพัฒนาฯ	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6	จำนวน
ข้าว-ถั่วเหลือง- กระหล่ำ	1	ข้าว-ถั่วเหลือง	1	ข้าว-หอมหัวใหญ่-ถั่วลิสง	1
รวม	1		1		1

จากตาราง ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-3 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯ คือ ข้าว-ถั่วเหลือง-กระหล่ำ ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีการลดชนิดของพืชและส่วนที่ยังคงเหลือไว้คือ ข้าว-ถั่วเหลือง

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงหรือการลดชนิดพืชเนื่องจากเกษตรกรมองเห็นว่าการปลูกกระหล่ำ ซึ่งเป็นพืชเสริม ไม่คุ้มกับการลงทุนหรือได้ผลตอบแทนที่น้อย จึงมีผลทำให้เกษตรกรลดชนิดของพืช

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินคือปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 คือ ข้าว-ถั่วเหลือง ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น โดยที่การเปลี่ยนแปลงเป็นไปในลักษณะของการเปลี่ยนชนิดของพืชเสริมและเพิ่มชนิดของพืชเสริมจากเดิมที่ปลูกข้าว-ถั่วเหลือง ได้เปลี่ยนไปปลูกข้าว-หอมหัวใหญ่-ถั่วลิสง

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงในกรณีนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงชนิดของพืชและเพิ่มชนิดของพืชเสริม โดยที่เกษตรกรเห็นว่าการเปลี่ยนและเพิ่มชนิดพืชคือ หอมหัวใหญ่และถั่วลิสงการรายได้เพิ่มมากขึ้นและพื้นที่การเกษตรแห่งนี้มีความเหมาะสมต่อการปลูกพืชใหม่

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินคือปัจจัยทางเศรษฐกิจและกายภาพ

(13) กลุ่มที่ปลูกถั่วเหลือง-กระหล่ำ-ยาสูบ ในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ภายหลังมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 มีการเปลี่ยนแปลงและในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 เกิดการเปลี่ยนแปลงดังนี้

ตาราง 3.14 พืชที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯ และภายหลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3 และในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 (กลุ่มที่ปลูกถั่วเหลือง-กระหล่ำ-ยาสูบ)

ก่อนมีแผนพัฒนาฯ	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-3	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6	จำนวน
ถั่วเหลือง-กระหล่ำ ยาสูบ	1	ถั่วเหลือง-กระหล่ำ	1	ข้าว-หอมหัวใหญ่	1
รวม	1		1		1

จากตาราง ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-3 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาฯ คือ ถั่วเหลือง-กระหล่ำ-ยาสูบ ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีการลดชนิดของพืชและส่วนที่ยังคงเหลือไว้คือ ถั่วเหลือง-กระหล่ำ

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงหรือการลดชนิดพืช เนื่องจากเกษตรกรมองเห็นว่าการปลูกพืชหลายชนิด ได้ผลผลิตไม่คุ้มกับการลงทุนและมีการใช้แรงงานมาก

ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืช ในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 คือ ถั่วเหลือง-กระหล่ำ ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น โดยที่การเปลี่ยนแปลงเป็นไปในลักษณะของการเปลี่ยนชนิดของพืช จากเดิมที่ปลูกถั่วเหลือง-กระหล่ำ ได้เปลี่ยนไปปลูกข้าว-หอมหัวใหญ่

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลง ในกรณีนี้เป็นการเปลี่ยนชนิดของพืชที่ปลูก ซึ่งเกษตรกรเห็นว่า การปลูกถั่วเหลือง-กระหล่ำ ให้ผลผลิตหรือรายได้น้อยกว่าการปลูกข้าว-หอมหัวใหญ่และพื้นที่แห่งนี้ต้องมีความเหมาะสมต่อการปลูกข้าวคือพื้นที่ลุ่มและมีน้ำเพียงพอต่อการปลูกข้าว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินคือปัจจัยทางเศรษฐกิจและกายภาพ

(14) กลุ่มที่ปลูกข้าว-ยาสูบ-กระหล่ำ-ถั่วเหลือง ในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ภายหลังมีแผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 มีการเปลี่ยนแปลงและในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 เกิดการเปลี่ยนแปลงดังนี้

ตาราง 3.15 พืชที่ปลูกในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาและภายหลังมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 1-3 และในช่วงมีแผนพัฒนาฉบับที่ 4-6 ข้าว-ยาสูบ-กระหล่ำ-ถั่วเหลือง

ก่อนมีแผนพัฒนา	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 1-3	จำนวน	หลังมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 4-6	จำนวน
ข้าว-ยาสูบ- กระหล่ำ- ถั่วเหลือง	1	ข้าว-ยาสูบ-กระหล่ำ	1	ข้าว-ยาสูบ-ถั่วเหลือง	1
รวม	1		1		1

จากตาราง ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงหลังการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-3 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงก่อนการประกาศใช้แผนพัฒนา คือ ข้าว-ยาสูบ-กระทู้-ถั่วเหลือง ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีการลดชนิดของพืชและส่วนที่ยังคงเหลือไว้ คือ ข้าว-กระทู้-ยาสูบ

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงหรือการลดชนิดพืชเนื่องจากเกษตรกรมองเห็นว่าการปลูกพืชหลายชนิดไม่มีความเหมาะสมในพื้นที่นั้นๆ ในด้านของขนาดพื้นที่ ทุน แรงงาน และน้ำ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินคือปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและกายภาพ

ปรากฏว่ามีการเปลี่ยนแปลงการปลูกพืชในช่วงการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4-8 จากพืชเดิมที่ปลูกในช่วงการประกาศใช้แผนพัฒนาฉบับที่ 1-3 คือ ข้าว-ยาสูบ-กระทู้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น โดยที่การเปลี่ยนแปลงเป็นไปในลักษณะของการเปลี่ยนชนิดของพืช จากเดิมที่ปลูกข้าว-ยาสูบ-กระทู้ ได้เปลี่ยนไปปลูกข้าว-ยาสูบ-ถั่วเหลือง

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้เป็นการเปลี่ยนชนิดของพืชเสริม ซึ่งการเปลี่ยนพืชเสริมเพียงชนิดเดียวจากการปลูกกระทู้เปลี่ยนไปปลูกถั่วเหลือง โดยที่เกษตรกรเห็นว่าการปลูกกระทู้ทำรายได้ไม่สูงมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับปลูกถั่วเหลืองและการดูแลรักษากระทู้เป็นเรื่องที่ยุ่งยากหลายประการ เช่น โรคและแมลงว่าการปลูกถั่วเหลือง-กระทู้ ให้นผลผลิตหรือรายได้น้อยกว่าการปลูกข้าว-หอมหัวใหญ่และพื้นที่แห่งนี้ต้องมีความเหมาะสมต่อการปลูกข้าวคือพื้นที่ลุ่มและมีน้ำเพียงพอต่อการปลูกข้าว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินคือปัจจัยทางเศรษฐกิจและกายภาพ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินคือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจและกายภาพ

3.2 รูปแบบการใช้ที่ดินในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยพิจารณาปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

3.2.1 พิจารณาทางด้านของพื้นที่ที่เกษตรกรใช้ทำการเพาะปลูกในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่าเกษตรกรในหมู่บ้านต้นนาทรายทั้งหมดใช้พื้นที่ทำการเกษตรที่มีขนาดเล็ก หรือมีพื้นที่ถือครองที่ดิน ส่วนใหญ่ประมาณ 5-20 ไร่

3.2.2 พิจารณาทางด้านแรงงานที่ใช้ในการทำการเกษตรในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีดังนี้

ตาราง 3.18 แรงงานเกษตรในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

พิจารณาการใช้ แรงงาน	ก่อนมีแผน พัฒนา	ร้อยละ	ในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6			
			แรงงานมาก	ร้อยละ	แรงงานน้อย	ร้อยละ
1. การใช้แรงงานมาก	6	16.7	5	83.3	1	16.7
2. การให้แรงงานน้อย	30	83.3	25	89.4	5	30.6
			30		6	
รวม	36	100.0	36			

จากตารางการใช้แรงงานทางด้านการเกษตรในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่ามีการใช้แรงงานน้อยหรือแรงงานในครอบครัวมีร้อยละ 83.3 ส่วนการใช้แรงงานมากหรือแรงงานทั้งในครอบครัวและแรงงานนอกครอบครัวมีร้อยละ 6.7

การใช้แรงงานทางด้านการเกษตรในช่วงการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงการใช้แรงงานทางด้านการเกษตรไปจากในช่วงก่อนการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยพิจารณาการใช้แรงงานทางด้าน

การเกษตรออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

(1) กลุ่มใช้แรงงานมากในช่วงก่อนการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และในช่วงการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ปี พ.ศ. 2504) และภายหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ปี พ.ศ. 2504-2534) พบว่า ส่วนใหญ่ยังคงใช้แรงงานมาก ร้อยละ 83.3 แต่มีการเปลี่ยนแปลงไปใช้แรงงานน้อยเพียงร้อยละ 16.7

(2) กลุ่มใช้แรงงานน้อยในช่วงก่อนการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และในช่วงการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ปี พ.ศ. 2504-2534) พบว่าส่วนใหญ่กลุ่มใช้แรงงานน้อยได้เปลี่ยนไปใช้แรงงานมากร้อยละ 69.4 และยังคงใช้แรงงานน้อยอยู่เหลือเพียงร้อยละ 30.6

3.2.3 พิจารณาทางด้านประเภทของการเกษตรในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังนี้

ตาราง 3.17 ประเภทของการเกษตรในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ประเภทของการเกษตร	ก่อนมีแผนพัฒนา	ร้อยละ	ในช่วงมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 4-6		
			แบบยังชีพ	แบบกึ่งการค้า	แบบการค้า
1. เกษตรกรรมแบบยังชีพ	13	36.1	-	13	-
2. เกษตรกรรมแบบกึ่งการค้า	23	63.9	-	23	-
			36		
รวม	36	100.0	36		

จากตารางประเภทของการเกษตรในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่าประเภทของการเกษตรเป็นแบบกึ่งการค้าหรือการผลิตเพื่อใช้ในครอบครัวและชาวนมีร้อยละ 83.9 ส่วนการเกษตรกรรมแบบยังชีพหรือการผลิตเพื่อใช้ในครอบครัวทั้งหมดมีร้อยละ 36.1

การพิจารณาทางด้านทุนที่ใช้ทางด้านการเกษตรในช่วงการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 โดยพิจารณาได้ 3 แนวทางคือ

(1) กลุ่มเกษตรกรรมแบบยังชีพในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และในช่วงการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 พบว่ากลุ่มเกษตรกรรมแบบยังชีพทั้งหมดได้เปลี่ยนไปเป็นเกษตรกรรมแบบกึ่งการค้า

(2) กลุ่มเกษตรกรรมแบบกึ่งการค้าในช่วงก่อนการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และในช่วงการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 กลุ่มเกษตรกรรมแบบกึ่งการค้าไม่มีการเปลี่ยนแปลงยังคงเป็นแบบเดิมอยู่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

3.2.4 นิยามทางด้านความเข้มของการใช้ที่ดินทำการเกษตรในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตาราง 3.18 ความเข้มของการใช้ที่ดินทำการเกษตรในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความเข้มของ การใช้ที่ดินทำการ เกษตร	ก่อนมีแผน พัฒนาฯ	ร้อยละ	ในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6			
			กึ่งถาวร	ร้อยละ	ถาวร	ร้อยละ
1.การปลูกแบบกึ่ง- ถาวร	7	14.5	4	56.1	3	43.9
2.การปลูกแบบถาวร หรือแบบตัดที่	29	85.5	-	-	29	100.0
			4		32	
รวม	36	100.0	36			

จากตารางความเข้มของการใช้ที่ดินทำการเกษตรในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่าส่วนใหญ่เป็นการปลูกแบบถาวรหรือแบบตัดที่มีร้อยละ 85.5 ส่วนการเกษตรแบบกึ่งถาวรหรือการเกษตรที่มีการเคลื่อนย้ายในบางช่วงมีร้อยละ 14.5

การพิจารณาถึงความถี่ของการเพาะปลูกในช่วงก่อนการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 โดยพิจารณาได้ 3 แนวทางคือ

(1) กลุ่มที่ปลูกแบบกึ่งถาวรในช่วงก่อนการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และในช่วงการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 ได้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นการปลูกแบบถาวร 3 ราย ส่วนที่เหลืออีก 4 รายยังคงเป็นการปลูกแบบกึ่งถาวรอยู่

(2) กลุ่มที่ปลูกแบบถาวรในช่วงก่อนการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และในช่วงภายหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 ปรากฏว่ากลุ่มที่ปลูกแบบถาวรหรือแบบติดกับที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

3.2.5 พิจารณาทางด้านความหลากหลายของพืชที่ปลูกในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4-6

ตาราง 3.19 ความหลากหลายของพืชที่ปลูกในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความหลากหลาย ของพืชที่ปลูก	ก่อนมีแผน พัฒนาฯ	ร้อยละ	ในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6			
			พืชชนิดเดียว	ร้อยละ	พืชหลายชนิด	ร้อยละ
1.การปลูกพืชเพียง ชนิดเดียว	12	33.4	7	58.3	5	41.7
2.การปลูกพืชหลาย ชนิด	24	66.6	6	25.0	18	75.0
			13		23	
รวม	36	100.0	36			

จากตารางความหลากหลายของพืชที่ปลูกในพื้นที่การเกษตรในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่าส่วนใหญ่เป็นการปลูกพืชหลายชนิดมีร้อยละ 66.6 ส่วนการปลูกพืชเพียงชนิดเดียวมีร้อยละ 33.4

การพิจารณาถึงชนิดของพืชที่ปลูกในช่วงการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 โดยพิจารณาได้ 3 แนวทางคือ

(1) กลุ่มที่ปลูกพืชเพียงชนิดเดียวในช่วงก่อนการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และในช่วงการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 กลุ่มที่ปลูกพืชเพียงชนิดเดียวได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น โดยที่กลุ่มนี้มีร้อยละ 41.7 ได้เปลี่ยนไปเป็นการปลูกพืชหลายชนิด แต่ที่ยังคงปลูกแบบเดิมอยู่มีร้อยละ 58.3

(2) กลุ่มที่ปลูกพืชหลายชนิดในช่วงก่อนการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และในช่วงการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 กลุ่มที่ปลูกพืชหลายชนิดได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงเพียงบางส่วนมีร้อยละ 25 ที่เปลี่ยนไปเป็นการปลูกพืชชนิดเดียว แต่ส่วนใหญ่มีร้อยละ 75 ยังคงปลูกพืชหลายชนิดเหมือนเดิม

3.2.6 พิจารณาทางด้านการปลูกพืชหลายชนิดในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 3.20 การปลูกพืชหลายชนิดในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การปลูกพืชหลายชนิด	ก่อนมีแผนพัฒนาฯ	ร้อยละ	ในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-6	ร้อยละ
1. การปลูกพืชสลับแถว	1	4.2	1	4.3
2. การปลูกพืชหมุนเวียน	23	95.8	22	95.7
รวม	24	100.0	23	100.0

จากตารางการปลูกพืชหลายชนิดในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่าส่วนใหญ่เป็นการปลูกพืชหมุนเวียนหรือการปลูกพืชในรอบ 1 ปี มีพืช 2 ชนิดหรือมากกว่า 2 ชนิดมีร้อยละ 95.8 ส่วนการปลูกพืชสลับแถวมีร้อยละ 4.2

3.3 รูปแบบการใช้ที่ดินในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยพิจารณาปัจจัยทางด้านสังคมที่เกี่ยวข้องดังนี้

3.3.1 พิจารณาทางด้านภาวะการถือครองที่ดินของเกษตรกรในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตาราง 3.21 ภาวะการถือครองที่ดินของเกษตรกรในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ภาวะการถือครองที่ดินของเกษตรกร	จำนวน (ร้อยละ)	ก่อนมีแผนพัฒนา (ร้อยละ)	ในช่วงมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 4-8		
			กรรมสิทธิ์ ของเจ้าของ (ร้อยละ)	เช่า (ร้อยละ)	รัฐ (ร้อยละ)
1. กรรมสิทธิ์ของเจ้าของที่ดิน	38 (45.2)	19 (50.0)	18 (47.4)	1 (2.6)	-
2. เช่า	18 (21.4)	9 (50.0)	1 (5.6)	8 (44.4)	-
3. รัฐ	28 (33.4)	11 (39.3)	7 (25.0)	5 (17.9)	5 (17.8)
		39 (46.4)	26 (30.9)	14 (16.8)	5 (5.9)
รวม	84 (100.0)		84 (100.0)		

จากตารางภาวะการถือครองที่ดินของเกษตรกรในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่าส่วนใหญ่เกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเองหรือเจ้าของที่ดินมีร้อยละ 45.2 เกษตรกรทำการเกษตรในพื้นที่ของรัฐมีร้อยละ 28 และเกษตรกรเช่าพื้นที่ทำการเกษตรมีร้อยละ 21.4

ภาวะการถือครองที่ดินในช่วงมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-6 พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นโดยแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่หนึ่งเป็นกลุ่มกรรมสิทธิ์ของเจ้าของที่ดินมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น โดยมีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นผู้เช่าที่ทำการเกษตรมีร้อยละ 2.6

กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มผู้เช่ามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น โดยมีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นผู้กรรมสิทธิ์ในพื้นที่การเกษตรมีร้อยละ 5.6

กลุ่มที่สามเป็นกลุ่มรัฐเป็นเจ้าของที่ดินและทำการเกษตรในพื้นที่ของรัฐ ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น โดยที่รัฐได้ให้เอกสารในที่ทำกินทางการเกษตรมีร้อยละ 25

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

3.3.2 พิจารณาความเจริญทางเทคโนโลยีการเกษตรในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตาราง 3.22 ความเจริญทางเทคโนโลยีการเกษตรในช่วงก่อนและหลังมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความเจริญทางเทคโนโลยีการเกษตร	ก่อนมีแผนพัฒนาฯ	ร้อยละ	ในช่วงมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4-8			
			แบบดั้งเดิม	ร้อยละ	แบบก้าวหน้า	ร้อยละ
1. การเกษตรแบบดั้งเดิม	34	94.4	10	24.2	24	75.8
2. การเกษตรแบบก้าวหน้า	2	5.6	-	-	2	100.0
			10		26	
รวม	36	100.0	36			

จากตารางความเจริญทางเทคโนโลยีการเกษตรในช่วงก่อนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการเกษตรแบบดั้งเดิมมีร้อยละ 94.4 ส่วนการเกษตรแบบก้าวหน้ามีร้อยละ 5.6

ความเจริญทางเทคโนโลยีการเกษตรภายหลังการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยจะพบว่ากลุ่มที่ทำการเกษตรแบบดั้งเดิม ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปทำการเกษตรแบบก้าวหน้ามีร้อยละ 75.8 และยังคงเหลืออีกร้อยละ 24.2 ที่ยังคงทำการเกษตรแบบดั้งเดิม ส่วนกลุ่มที่ทำการเกษตรแบบก้าวหน้าไม่มีการเปลี่ยนแปลงและกลุ่มที่ทำการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ปี พ.ศ. 2504-2534) ได้ทำการเกษตรแบบดั้งเดิม